

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravišтво (administracija) in ekspedicijs, Semeniške ulice št. 2, II., 23.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr. če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 200.

V Ljubljani, v ponedeljek 2. septembra 1889.

Letnik XVII.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik
s prilogo „Domoljub“ vred
velja za Ljubljano pri opravištvu ali
v „Katol. Bukvarni“ prejemam:

Za celo leto predplačan 12 gl.
„ pol leta 6 „
„ četrt leta 3 „
„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemam za vse avstrijske
dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le
z duem naročbe.

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji do konca l. 1889.
s poštino vred, ali v Ljubljani na dom
pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnino na to prilogo prejema „Slovenčev“
opravištvu in pa „Katol. Bukvarna“.

Vredništvo in opravištvu „Slovenca“ in
„Domoljuba“.

Iz Hrvatske.

(Iz viren dopis.)

Kako raztrovani so naši politični odnošaji, raz-
jasnjuje „Obzor“ v članku svojem: „Polna pregršt

znakov časa“ po prilici tako-le: Neki dan se je
zopet odprla rakev, v kateri leže kosti neumrlih
rodoljubov Ilircev, ter je med svoje hladne zidine
sprejela ostanke moža (Ivana Kukuljevića), ki je do
poslednjega svojega dihljeja bil prototip ilirskega
zanosa in poleta. Ali ta isti mož, na polju narodne
misli in književnosti trji od jekla, ni se mogel ce-
lega svojega veka na političnem polju nikdar prav
znajti niti se odločiti, na katero stran bi se obrnil,
kakšno stanovišče bi zavzel nasproti promenljivim
političnim zgodam, ali ga je vera v bodočnost na-
roda, njegova idealna narav vsakrat rešila, da je
mogel biti pokopan kot vreden rodoljub z iskrenim
in toplim sočutjem celega hrvatskega in slovenskega
naroda.

Ko človek motri v Hrvatskej neke pojave v
javnem življenju, gotovo bi moral pomisliti, da imajo
neki naši ljudje danes manj vere v bodočnost na-
roda, nego so je imeli oni Ilirci, ki so začeli golo-
roki delati i na književnem in političnem preporodu
Hrvatske, dokler niso položili oni čvrsti in stalni
temelj, na katerem stoji danes Hrvatska. Ona doba
je bila desetkrat teža nego današnja; trebalo je raz-
biti deset železnih grobov, da se probudi spavajoča
narodna zavest, bilo je treba tako rekoč ustvariti
narod, katerega ni niti bilo. Ti Ilirci tudi niso imeli
nobenega političnega izkustva, oni niso razumevali
visoke politike, katera nas je že do glave zasula, pa
je vendar njihov narodni instinkt znal bolje pogo-
diti, kje je pravi narodni neprijatelj, katerega treba
zrušiti, da more zasijati sreča hrvatskemu narodu. Pred
nekimi dnevi je umrl tudi iz one dōbe mož (minister
Bedecković), ki je cel svoj vek odbijal hrvatsko narodno
misel, sicer s slabimi duševnimi silami ali zato z
velikim vplivom, kateri so mu dajale razne velike
časti v državi, ki je od prvega do zadnjega časa
ostal dosleden in veren svojemu madjarskemu sta-

novišču. In on je dobro vedel, za čim gré, ter raz-
umimo ono iskreno žalost, katera je madjarske kroge
obvezela vsled njegove smrti in katera je brez dvojbe
bila čista in iskrena. Pa kaj se pri tej priložnosti
dogadja pri nas? Stari Ilirec se je držal svojega
narodnega in političnega načela in njegovo odušev-
ljenje je proizvelo hrvatsko epopejo v l. 1848.; on
je bil očiten, odvažen, neustrašljiv neprijatelj ljudi,
ki so tako mislili in delali, kakor pokojni Koloman
Bedecković. Ta stari Ilirec je bil prva, iskrena hr-
vatska duša, ki je svojo kri prelival za slobodo svoje
domovine.

Naši unionisti, pobijaje stanovišče opozicije,
trde, da so oni s svojo pomirljivo in nagodljivo po-
litiko proti Madjarom zadobili za Hrvatsko oni dr-
žavnopravni položaj, kateri ona dandanes uživa,
pa si oni zatorej tudi prisvajajo naslov domnelih
hrvatskih domoljubov. V te besede dandanes no-
beden ne veruje; ta položaj Hrvatske je danes
ozbiljno razmajan, a mi trebamo danes samo motriti
pojave, ki se v njej dogajajo. Kdo ima danes biti
v Hrvatskej ban, mi o tem niti najmanje ne odlo-
čujemo, kajti madjarski ministerski predsednik nam
more načiniti vsakega svojega človeka, celo takega,
ki ne zna niti besedice hrvatski, a mi mislimo, da
se narodu ne more storiti večja žalost. Sedanji hr-
vatski bani imajo vso vlast brez odgovornosti do
naroda, kajti oni dohajajo od zunaj kakor rimski
prokonzuli, upravljajo z zemljo po stalnih načelih
in odredbah senata, a imajo to ambicijo, da se
morejo po zaslugah, ki so si jih pridobili za svojo
domovino v provinciji, povspeti v domovini do naj-
viših časti, da se morejo pred forum svojega na-
roda pozivati na velike pridobitke, katere so za svojo
domovino v pokrajini zadobili.

Tudi Rimljani so sklepali ugovore; ne znamo,
je li večne in nerazrešljive, ali nobeden od teh ugo-

LISTEK.

Pismo z Dobrne.

Dné 27. avgusta.

Dragi Alberte!

Da Tvojej želji po okrajnih novostih ustrezem,
naj Ti danes nadaljujem ter nekoliko opišem črtice
o zabavi v topliškej dvorani.

Če smem tako reči, to sta „urađna“ večera po
zdravišćih praviloma dva, namreč pred praznikom
sv. Ane pa ob rojstvenem dnevu svetlega cesarja.
Pri prvi zabavi si navzoč bil tudi Ti. Kar si takrat
doživel, o Tvojej nezgodi sem odposlal kratek listič
znaneu Luki. Kakor mi je onidan javil, bile so mu
moje vrstice dobro došle. Sedaj pa k stvari!

Na praznik Velike Gospojnice popoldne na-
potil sem se v drevored. Že od daleč opazil sem
skupino dām; bliže dospěvši začul sem živahno de-
batovanje. Ne želeč jih motiti sēdel sem nanajbližjo
mi klop. Po načinu obnašanja družbe, po žestini v
glasu zdelo se je, kakor da bi se bilo pripetilo kaj
važnega. Nehotě spomnil sem se na Boulangerja,
češ, ako bi on imel povsod tako odločne privržēnice,
gotovo ne bi propadel nikjer pri volitvah. Nimam
šege, da bi prisluškoval in na uho vlekel, kar kdo
govori. Tudi sedaj mi ni bilo mar gledě predmeta,
ki je v mojej bližini na dnevnem redu. A zvedel
sem o njem za nedolgo.

Dokler jaz v mislih zatopljen oči pasem po
zelenej ledini, kakor da je z neba padel stoji pred
menoj gospod Blaubart. Njegov pojav razmaknil je
bližnjo družbico. Ista opazivčī ga, prihitela je k
nama ter obkolila prišleca. A on s svojim pate-
tičnim glasom: „Kaj pa se je dogodilo?“ V ime
odgovora je jedna izmed njih opomnila kratko, da
v dvorani večer 18. avgusta nameravajo možkarcem
za osveto gospe in gospojice plesati same, ako go-
spodje ne bodo skrbeli za plesalce bolje, kakor se
je to godilo dozdaj. (Da zadnjo besedo razumeš,
naj Ti povem, da je „neuradni“ ples vsake nedelje,
a tudi sicer improviziran večkrat. V kopel dohaja
večim delom ženski spol, torej umljivo, da na ple-
sišču manjka plesalcev.)

Dobri Blaubart se je veselo nasmejal in pri-
stavil, da bodoče plesalke naj bodo popolnoma mirne,
da bode že on vredil vse, da bodo zadovoljne vse
stranke, da bode ples ugoden in brez vsakega ne-
sporazumljenja ter da ne bo treba medsebojski
plesati, pač pa, da bodo dame celó dražestno pro-
šene. Kakor bi trenil, razvedrila so se vsa nežna
lica. Prijaznemu človeku gré zahvala, da je s svojo
poznato taktiko potolažil in umiril razburjene du-
hove. Zadostovala je ta časovita radost. —

V predvečer rojstvenega dneva Nj. veličanstva
je topliška godba svirala pred hišo zdravilnice, a tik
isto so spuščane rakete frčale visoko v zrak. Na
praznik avstrijskih narodov vršila se je služba božja
ob desetej uri. Srečo mašo popeval je veleč. gosp.

duhovni svetovalec in dekan Gajšek. Ni treba praviti,
da je v cerkvi bilo zdravih gostov-topličarjev iz
raznovrstnih stališev, občinsko in šolsko zastopništvo,
učitelji z učenci in obilo drugih vernikov. Do sre-
segajoče pobožno petje slovensko vodil je vrli gosp.
nadučitelj Voglar. — Dan završil se je s plesom
v topliškej dvorani.

Odkar si Ti, dragi Alberte, odšel, nisem bil pri
nijednej zabavi. Ali sedanji ples me je zanimal ne-
koliko tudi zavoljo Tebe, da Te namreč morem
obvestiti o stvari, kakoršna Tebe zanima.

Dotično nedeljo zvečer torej podal sem se proti
hiši-zdravilnice. Ko sem stopil v dvorano, plesanje
se je že bilo začelo, sedala so bila malone vsa oku-
povana, a jaz sem odšel v kót in zasedel poleg
orkestra, da prematram to šarovito bajno društvo.
Izmed onih dām, s katerimi si se Ti zabavljal
koncem julija, bilo jih je pač malo, ali moram Ti
iskreno reči, da one, koje so bile, imele so nocoj
večji izbor kavalirjev in da nobena ni solze za Teboj
prelivala. V obče je zabava tekla prilično, ali za-
sluga ide vztrajna sinovoma tukajšnjega zdravnika.
Tota sta si v potu svojega lica prizadevala zadovo-
ljiti vsem na vse strani. Jaz sem ju omiloval. Toda,
kar se je meni zdelo trud in težava, to je menda
njima bila slast, ki jima jo je bila provzročila sila
Blaubartova. Starejši opravljal je službo aranžerja,
in ko je sonornim glasom dirigoval svoje podložnike,
vedno ga je skrbni Blaubart spremljal s sjajnim
pogledom.

vorov ni nobenega naroda rešil, da ne pade on pod vlast rimske države, ako tak narod ni imel samosvesti in vstrajnosti, da se Rimljanom upre. Nam take žive hrvatske samosvesti treba dandanes več nego sploh kedaj, ker se tudi mi danes moramo boriti za svoj narodni in politični obstanek, za bodočnost te tožne pa vendar tako žarko ljubljene Hrvatske. Danes so se strnili elementi, ena narodnost proti drugej. Danes stoji Hrvat proti svojemu protivniku, a on mora z vsem žarom svoje duše braniti svoje narodne pridobitve, ako želi rešiti bodočnost svojega naroda. Naši unionisti so dosledni, oni mislijo in čutijo madjarski, oni se, kakor Bedeković, ne umičejo s svojega stanovišča, a ves svet vé, kam težé.

In mi edini, da tega ne znamo? In ako to vemo, kako bomo i razumeli in izpričali, da glavno mesto kraljevine Hrvatske polaze na Bedekovićev grob venec, na grob onega, ki ni mogel, kakor je bil iskreno in javno privržen svojej ideji, niti sanjati, da more od hrvatske prestolnice iskati venec pjetete na svoj grob. Ako kaj takega pokojnik ni v svojem življenji niti želel niti iskal, nego je samo za tem težil, da zapusti lep in časten spomin v madjarskem narodu, kakšen bes goni neke nepoklicane ljudi k njegovemu grobu, da tamkaj v vrsti njegovih iskrenih prijateljev in štovateljev prikazuje „Tariuffe“ ali vsaj komične figure, da se tamkaj izpostavljajo sožaljenju svojih protivnikov, ki so tje prišli, da se zjokajo nad spominom svojega moža, a niso pričakovali, da bodo kraj groba njegovega videli to sliko hrvatskega malodušja in hrvatske nesamozavesti.

Narod, ki v svoji duši plemeniteje in iskreneje misli in čuti, nego-li naši visoki političarji, mora se zgroziti pri takem pojavu, kateri se dá pri nekih ljudeh samo s tem izpričati, da jim ni jasno stanje, v katerem se zemlja dandanes nahaja. Posebno pa naj mesto Zagreb zná, da ono nima na celem svetu drugega prijatelja razun svojega izmučenega ali poštenega hrvatskega naroda, da je ono trn v očesu vsem protivnikom hrvatske domovine, da ga ta takozvana hrvatska aristokracija sistematično in dosledno zapuša, pa išče svoje sedišče in domovino v Budimpešti, kakor je tudi delal Koloman Bedeković. Naj vé, da ga je hrvatski narod povzdignil iz malih početkov do njegove znatne višine, in da se bode ono tudi v bodoče razvijal samo na krilih hrvatskega naroda. Bilo bi tedaj dobro, da bode vedno na čelu mesta Zagreba ozbiljni ljudje, ki znajo presoditi, kako tudi najneznatnejši nedopušteni korak mesta Zagreba hudo razžali čuvstvo hrvatskega naroda.

Imenik podružnic družbe sv. Cirila in Metoda.

I. Kranjsko.

1. Prva ljubljanska: Prvom. I. Gogala, c. kr. notar, pokrovitelj 9, ustanovnikov 28, letnikov 38, skupaj 75.
2. Št.-jakobsko-trnovska: Prvom. dr. I. Papež, odvetnik,

pokrovitelj 1, ustanovnikov 13, letnikov 112, podpornikov 54, skupaj 180.

3. Šentpeterska v Ljubljani: Prvom. Ign. Valentinčič, hišnik, pokrovitelja 2, ustanovnikov 22, letnikov 88, podpornikov 53, skupaj 165.
4. Ribniška: Prvom. Martin Skubic, dekan, ustanovnikov 17, letnikov 64, podpornikov 15, skupaj 96.
5. Novomeška: Prvom. dr. Jos. Marinko, gimn. profesor, ustanovnikov 16, letnikov 67, podpornikov 34, skupaj 117.
6. Kropinsko-kamnogoriška: Prvom. Lovro Bernik, župnik, ustanovnikov 5, letnikov 39, podpornikov 5, skupaj 49.
7. Šiška: Prvom. Fran Ravnihar, dež. knjigovodja, ustanovnikov 7, letnikov 20, podpornikov 36, skupaj 63.
8. Turjak: Prvom. Jernej Kosec, župnik, ustanovnikov 6, letnikov 30, podpornikov 39, skupaj 75.
9. Gorenjska dolina, sedež v Kranjski gori: Prvom. Ivan Ažman, župnik, ustanovnikov 4, letnikov 21, podpornikov 25, skupaj 50.
10. Mokronoška: Prvom. Matej Pintar, kapelan, letnikov 40, skupaj 40.
11. Metliška: Prvom. Anton Aleš, dekan, ustanovnikov 9, letnikov 32, skupaj 41.
12. Kranj: Prvom. Vinko Majdič, veletržec, ustanovnikov 12, letnikov 25, podpornikov 5, skupaj 42.
13. Selška na Gorenjskem: Prvom. Iv. Vavpetič, kapelan, letnikov 26, skupaj 26.
14. Loškopotska: Prvom. Anton More, farni administrator, ustanovnikov 12, letnikov 50, podpornikov 22, skupaj 84.
15. Škofja Loka: Prvom. Blaž Mohar, posestnik, ustanovnikov 6, letnikov 18, skupaj 24.
16. Železniška: Prvom. Jakob Mrak, župnik, letnikov 14, podpornikov 12, skupaj 26.
17. Postojnska: Prvom. Franc Vičič, nadžupan, ustanovnikov 25, letnikov 41, podpornikov 10, skupaj 76.
18. Blejska okolica: Prvom. Josip Razboršek, dekan, letnikov 5, podpornikov 44, skupaj 49.
19. Trnovo-Bistrica: Prvom. Ivan Vesel, dekan, skupaj 50.
20. Senoženska: Prvom. Ignac Okorn, župnik, ustanovnikov 5, letnikov 65, podpornikov 16, skupaj 86.
21. Premska: Prvom. Nik. Križaj, župnik, ustanovnikov 6, letnikov 19, podpornikov 18, skupaj 43.
22. Pirka: Prvom. Fran Križaj, veletržec, ustanovnikov 22, letnikov 33, skupaj 55.
23. Zatičina: Prvom. Jakob Razpotnik, župnik, pokrovitelj 1, ustanovnikov 12, letnikov 43, skupaj 56.
24. Idrija: Prvom. Stefan Lapajne, posestnik, pokrovitelj 1, ustanovnikov 11, letnikov 24, podpornikov 12, skupaj 48.
25. Brdski sodnijski okraj: Prvom. Ivan Vrhovnik, župnik, pokrovitelj 1, ustanovnikov 8, letnikov 59, skupaj 68.
26. Poljanska dolina: Prvom. Ivan Čebasek, duhovnik, ustanovnika 2, letnikov 32, podpornikov 15, skupaj 49.
27. Menišerska, Begunje pri Cirknici: Prvom. M. Kljun, exposit, ustanovnikov 10, letnikov 26, podpornikov 5, skupaj 41.
28. Črnomeljska: Prvom. Fran Šetina, učitelj, ustanovnikov 5, letnikov 34, podpornika 2, skupaj 41.
29. Vipavska: Prvom. Matija Erjavec, dekan, ustanovnikov 16, letnikov 39, skupaj 55.
30. Litijska: Prvom. Jernej Zupančič, duhovnik, letnikov 50, podpornikov 78, skupaj 128.
31. Krško in okolica: Prvom. dr. Jurij Sterbenec, dekan, ustanovnikov 7, letnikov 32, skupaj 39.
32. Vrhnjski sodnijski okraj: Prvom. Ivan Koprivnikar, dekan, pokrovitelj 1, ustanovnikov 17, letnikov 32, skupaj 50.
33. Logatec: Prvom. Lovro Bergant, župnik.
34. Smlednik in okolica: Prvom. Henrik baron Lazarini, graščak, ustanovnikov 11, letnikov 56, podpornik 1, skupaj 68.
35. Ženska podružnica za bistrski okraj na Notranjskem: Prvom. Zofija Šabec, posestnica, ustanovnikov 12, letnikov 68, podpornikov 22, skupaj 102.
36. Žužemberk in okolica: ustanovnikov 7, letnikov 25, skupaj 32.
37. Naklo z okolico na Gorenjskem: skupaj 30.
38. Kamnik z okolico: Prvom. Luka Bergant, posestnik, ustanovnikov 3, letnikov 55, podporniki 3, skupaj 61. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. septembra.

Notranje dežele.

Graška tetka „Tagespost“ se je jako opekla s svojo novico o nunciju *Galimbertiju* in škofih Glavini in Feretiću. „Triester Ztg.“ pravi, da je ta vest popolnoma neresnična. Mi drugega ne rečemo, nego da obžalujemo čitatelje takih židovskih listov, ki nesramno sleparijo z očitnimi lažmi.

Vesti llovskih listov o sodnem postopanju na *Galiskem* so bile pretirane. Mnogo oseb prekljuje trditve, da so se pri njih vršile hišne preiskave.

Vest, da se je na *Ogerskem*, in sicer v Hegyöu in Zinkendorfu pokazala kolera, se uradno prekljuje.

Neki liberalni list opravičuje budimpeštanske frančiškane, češ, povodom *Kossuthove* slavnosti se je sv. maša naročila za nekega Eloža Lajos-a, ne pa za Kossutha. Temu pa oporekajo prireditelji te slavnosti sami ter pravijo, da je posebna deputacija pri frančiškanih naročila sv. mašo za Kossutha.

Vnanje države.

Rovanje mej *Srbijo* in *Bolgarijo* še vedno ni prenehalo. Tako se brzojavi iz Gjurgjeva: „Vesti iz Bolgarije so vznemirjače. Napovedanih je mnogo pošiljatev orožja. Uradna poročila, ki so došla srbski vladi, pravijo, da bolgarska vlada prireja velike vojaške priprave.“ Reuterjevo izvestje pa javlja iz Sofije: „V Belgrad je došla ladija z orožjem. Srbija se še vedno oborožuje, kar z ozirom na pisavo srbskih uradnih listov tukaj vzbuja veliko vznemirjenje.“ Koliko resnice je na takih poročilih, naglašali smo večkrat, ter upamo, da jih bode znali primerno ocenjevati tudi prizadeti vladi.

V *ruskih* vojaških krogih je že dlje časa gibanje zoper vsprejemanje inozemskih častnikov in posebno častnikov-učiteljev v rusko vojno. Ta mržnja se je posebno pokazala pri princu Oldenburškem, o kateri zadevi poroča „Wiener Abendblatt“: Nedavno je car odredil, da se bodo v slučaju vojske osnovali tri glavne armade; južna pod generalom Bobrikovom proti Lvovu, srednja pod generalom Gurkotom proti Krakovu in velika severna pod vojvodo Aleks. Oldenburškim proti Nemčiji. Vojvoda Aleksander se je izjavil, da ne sprejme ponujenega mu poveljništva, ker se neče bojevati zoper Nemčijo, kajti danes ali jutri se lahko zgodi, da bo moral on ali njegov sin zasesti prestol na Oldenburškem. To je carja zelo razkačilo ter je odredil, da se vojvodi vzame poveljništvo gardnega kora. Govori se, da je princ sploh prošil za odpustitev iz ruske armade in da se mu je začasno dovolil enajstmesečen odpust.

Nemško vojno ministerstvo izdeluje novo orožno postavo, ki namerja temeljito in enotno presnovno, kakor tudi pomnožitev. — Zavezni svet se bo v kratkem sklical, da pripravi potrebno snov za posvetovanje državnega zbora, ki se bo meseca oktobra sešel. Mej drugimi predlogami se imenuje tudi nova postava zoper socialiste in novela k zakonu o bolniških blagajnicah. — Iz Berolina se brzojavno poroča dne 30. m. m.: Prihodnji teden se pričakuje obisk carjeve.

Bochumski katoliški shod je v svoji tretji seji dve resoluciji sprejel, ki sta zanimivi v splošnjem političnem oziru. Prva gledé rimskega

Primerilo se je, da je skoz vrata tik mene dospela neka družbica. Bila je priletna gospa in štiri njene hčerke krasno ter bogato odevene. Nikdo kakor da bi jih ne videl. Čez nekoliko časa zaslišim vzdihljaj, spremljale so ga besedice: „Kolika krivica, da moja deca morajo sedeti! Toliko smo potrošili za toalete in koliko denarja bomo pustili na Dobrni! Če že nikdo drugi, vsaj ona dva mlada doktorja imela bi dolžnost, da se spomnita na nas!“ ... Bližala se je dōba odmora. Ostremu očesu previdnega Blaubarta ni izmaklo nič, a tako niti ova skupina, čeravno jo je prekasno opazil. Gospod se je izgubil v sosednjo sobo-čitalnico, tū je našel vrlega doktoranda Ferdovića, nazvetega berlinskorenskih idejalov, tega je predstavil gospé in gospicam. Mladi prišlec poprosi jedno novo znanko za ples, ali ona ga je odbila. Mati je namreč bila zašepetala: „Ne hodi! saj niste menda otroci, ki jih treba pomiriti dobacivši jim nezrelo jabolko; ta človečič bi moral še svojo mater imeti zraven sebe, da ga ona rokovodi.“ Mladenič razočaran odide, a ljubeznivi starček Blaubart, da se vsled poraza — gotovo ni bil prvi — potolaži, dal si je prinesiti cognac z vodo ...

Nekaterim, ki bi jim bilo obzirom na imetek in omiko možno prednjačiti nam, je neredkokrat jedina svrha prazni bon ton, uživanje in šport, a patrijotizem in prava humanitarnost fantazija priprostega plebejca.

Upam, da bom Ti mogel osebno kaj več

razložiti, ako boš to želel. Danes te prisrčno pozdravlja

Martin.

Zastavljena ura.

(Tragična humoreska.)

Tukaj sem položena med druge sestre, krasnejše in revnejše, ki vse čakajo vstajenja ali pa stroge sodbe licitacijskih hijén, ako se ne najde prej odrešenik. Položene smo v — od zunaj — krasnem „mavzoleji.“ Pa znotraj ni tako krasno, kakor sploh noben grob znotraj ni bliščeč. Okrog mene je strašna tihota, nobeni mojih tovaršic ne bije več srce, le meni je še dano nekaj ur dihanja, kar pa je tem žalostnejše, ker si bom sama ustavila življenje, ko mi opeša srce — però. Zdaj še utriplje, kajti dal si mu moč s ključkom, predno si me poslal v to žalostno hišo, kjer vse priča o bogastvu ljudi in o — revščini; tam hranilnica, tu zastavnica, tam preobilnost, tu beda.

Pa predno utihnem tudi jaz, moram porabiti malo še odmerjenega časa v to, da se ozrem nazaj v svoje življenje ter povem, kako sem prišla v ta žalostni prostor.

Nekdaj — blizo trideset let je tega — bila sem porojena daleč od tod, prav po novi iznajdbi; dali so mi namreč v telo sidrasto „dušo“, da sem „ankerca“ prevzetno gledala „pinjeveke“ ali „cilinderce“,

potem me je dobil ljubljanski urar, da me omoži (ženijo se večidel zlate, jaz pa sem le srebrna). Ni mi bilo dolgo čakati, prišel si ti, dragi moj gospodar, in plačal kup, kateri je zahteval moj váruh, pa sem bila tvoja. Tako si kupujejo na jutrovem neveste. In žalostna nisem bila, ti si me brž iz začasnega spanja obudil in priklenil k sebi — ne z zlatim ali pozlačenim prstanom, ampak le s priprostim črnim trakom, ker se nisi bal, da bi ti ušla; še le pozneje, ko si mi dal boljše bivališče pod svojim srcem, priklenil si me s srebrno verižico, ki se je kaj lepo podala tvojemu narodnemu, belemu telovniku s srebrnimi gumbami. Toda o tem še pozneje, da ne preskočim same sebe.

Kupil si me torej in kje si dobil denar? Prej nisi imel nobene ljubice take in si zavidno gledal svoje tovariše, ki so bili srečnejši od tebe. A ko si spisal nekaj za tukajšnji uradni list in dobil „honorar“, brž si šel pó-me v oknu razpostavljeno žal in skoro sram me je, da sem bila kupljena za nemški, a ne za slovenski denar, pa ti temu nisi kriv, ampak časi, katerim tudi me ure nismo vladarice, kajti časi so bili, ko nas še niso poznali.

Zdaj sem bila tvoja in na gorkem v ozki, pa mehki posteljici ravno pravi zá-me. Pa mirú nisem imela. Pokazal si me vsakemu, ljudje so se čudili, češ: „uro ima“, in pogledal si me ter navijal velikokrat brez potrebe — vzlasti, če je bilo kaj ljudi, pred katerimi si se hotel pobahati z menoj. Baharija, ta pa ni bila prazna, to mi boš pripoznal, kajti

vprašanja slóve: „36. glavni shod nemških katolíčanov izraža prepričanje svoje, da je zopetna pridobitev posvetne oblasti neobhodno potrebna za samostojnost sv. Stola, za popolno prostost in neodvisnost cerkvene vlade, in da vsaka vlada, ki vspešno podpira dotične prave tirjatve sv. Stola, ravna v dobro urevanem lastnem interesu in na korist zbojšanju družbinskega reda.“ Druga resolucija se nanaša na G. Brunovo slavnost ter se glasi: „Glavni shod nadalje resno kara poveljevanje Giordana Bruna, onega moža, katerega vse delovanje naravnost nasprotuje krščanski veri in posebno papeštvu; s tem, da se je nasproti Vatikanu postavil ta spomenik, razžalil se je ves krščanski svet.“ Konečno sta bili tudi še dve resoluciji o šolstvu sprejeti. Windthorst je naglašal, da je poleg rimskega najvažnejše šolsko vprašanje.

Kakó **francoski** prostozidarji praktično izvršujejo načelo: „Enake pravice za vsa veroizpovedanja“, kažeta prav dobro nastopna dva vzgleda. V mestu Toursu je neka gospa volila v svoji oporoki 40.000 frankov za popravo ondašnje cerkve „Notredame La Riche“, toda mestni zbor je vzlic oporekanju dveh konservativnih in enega zmerno-liberalnega člana to volilo odklonil. Vsi ugovori, da je denar prav za prav namenjen v to, da bodo dobili delavci zaslužek in da se bo mesto olepšalo, niso prav nič pomagali, pač pa se je odvetnik Oudin izjavil: „Radikaleci načeloma ne smejo nobenega zanimanja za cerkvena vprašanja kazati. O maši mi nečemo ničesa vedeti.“ Na enak način se je odlikoval generalni svet Norddepartementa. Za popravne štirih katoliških hiš božjih je dovolil 2424 frankov, za eden sam židovski tempelj v Lille-u pa — 3000 frankov. — Ko bo šel ruski car v Berlin, pričakujejo v Pariz k svetovni razstavi ostale člane carske družine. Dotično pariško pismo „Pol. Corr.“, ki razpravlja to novico, pravi: „Obisk carjev pri cesarju Viljemu ukazuje že uljudnost ter bi nikakor ne napravil v Parizu neprijetnega vtisa. Francoska diplomacija ne verjame trditvi, da je Turčija pristopila k trodržavni zvezi.“ — Kolikor bolj se bliža doba splošnih volitev, tem bolj se opazuje agitacijsko gibanje. Floquet je priredil v Beaume-u posvetovanje, Jules Ferry je govoril pri banketu v Saint-Dié-u, ministri Constans, Spuller in Yves Guyot so se oglasili v Toulouse-u, Seurre-u in Saint-Tropez-u. Skozi govore vseh teh množ pa se kakor rudeča nit vleče protiboulangizem: Republikansko zastavo je izdajica Boulanger prenesel v sovražni tabor; ko bi ljudje iz tega tabora zmagali, nastala bi nova revolucija. Važno vprašanje je tudi ločitev cerkve od države; vsakdo jo hoče imeti, toda treba je previdno postopati. (Sevéda samó do volitev!) Takó in enako besedičijo republikanci, vsi pa izražajo trdno nado, da bo zmagala republika, čeravno jim je tesno pri srci, ko mislijo na degradovanega generala.

V petek se je **angleški** parlament s prestolnim govorom zaključil. Slednji imenuje odnose k inozemstvu najpristraneje. Odkar se je pričelo zasedanje, pripetilo se ni nič, kar bi moglo zaupanje v ohranitev miru omajati. Govor omenja zmago nad derviši v Egiptu, Samoa-konferencijo, protisuženjski shod v Bruslju, vrvanje mój v zapadni Afriki s Francijo, ter konečno pravi: „Dovoljeni zneski v pomnožitev mornarice bodo provzročili, da bodo mogli angleški podaniki tem varneje in s tem večjo nado do ohranitve miru opravljati svoje trgovske posle.“ Prestolni govor naglašá, da se je zboljšal gospodarstveni položaj na Irskem, ter sklepa: „Po-

vsod se veselo opazujejo znaki napredujočega blagostanja kot sadu probujajočega se zaupanja.“ — Kardinal Manning in zastopnik lord-majorjev, Alderman Lusk, sta se pogajala z ravnateljci ladijetsarske družbe zaradi poravnave z delavci. Izid teh obravnav še ni znan. V Deptfordu je petnajststo mlinarjev ustavilo delo; istotako štrajkajo fužinski delavci v Keighley-u.

Komaj se je zaključilo zasedanje angleškega parlamenta, že se bavijo z nalogami prihodnjega. Pravijo, da se bo bodoče zasedanje istotako uneto bavilo z **irskimi** zadevami, kakor se jih je zadnje ogibalo. Vlada ima dve važni predlogi že pripravljeni, eno o katoliškem vseučilišču v Dublinu, drugo o postavi gledé nakupovanja irskih zemljišč. Konservativni „Standard“ pravi, da bo prvi zakon obsegal določbe o posebnem varstvu in vladni podpori katoliškega vseučilišča, ki bo popolnoma neodvisno od ostalih zavodov. Kakor znano, naznanil je minolo sredo Balfour, da namerava vlada tudi normalni poduk na Irskem za katoličane primerno vrediti. Parnell-ovi pristaši priznavajo, da bo vladna politika gledé irskega poduka omajala zavezništvo mej angleškimi radikali in Parnellovci, toda slednji nikakor ne morejo napominanih vladnih predlogov odkloniti.

Kakor pravi „Riforma“ posvetoval se je **italijanski** ministerski predsednik Crispi z ravnateljem banke „nazionale“, banke napoljske, banke „Tibernia“ in podtajnikom državnega zaklada, kako bi se mogla ugodno rešiti turinska kriza. „Popolo Romano“ meni, da bo banka „Tibernia“ tekoči teden začela zopet izplačevati in da se bo z vladno pomočjo odvrnil splošnji polom.

„Times“ opisuje položaj v **Sudanu**: V celi deželi vladate lakota in beda. V Chartumu in Kasali jedó ljudje meso človeških mrtvecev. V Tokaru umrje vsak dan dvajset ljudi za lakoto. Rod Hadendauasov gine, ker nima živeža, ter njegovi člani beže k drugim rodovom. Stričnik umrlega mahdija je prišel z oddelkom 1000 mój v Seterah, da kaznuje Hadendauase zaradi roparskih napadov zoper Sinkat. Potem namerava oblegati večjim krdelom Suakin. Pričakuje se, da bo El-Senussi planil iz Kartuma meseca oktobra.

Izvirni dopisi.

Iz **Nevelj**, 28. avgusta. Naša farna cerkev je skoro ena najstarejših na Kranjskem. Posvečena je na čast sv. Juriju, zidana v romanskem slogu; posebno presbiterij je kaj ponosna stavba.

Veliki altar je v romanskem slogu na presno slikal F. Jelovšek leta 1737. V teku časa je slikarija tako obledela, da se ni že skoro nič poznala. Ko je domači slikar g. Miha Koželj obnovil slikarije, prikazalo se je pravo mojstersko delo. Sredi altarja je podoba sv. Jurija, farnega patrona, ob straneh sv. Peter in Pavel, zavetnika katoliške cerkve, na oblakih podoba Mater božje z Detetom v družbi angeljev in sv. Aleš in Francišek Ksaverij. Ko je g. Koželj delo dokončal, pričel je nov iz marmornevega cementa tabernakelj staviti gosp. Matija Ozbič mlajši, podobar iz Kamnika. Delo je povsem izvrstno in cerkvi primerno; s tem delom je pokazal g. M. Ozbič, da v marsičem s svojim umom presega svojega očeta.

zdaj le predobro čutiš, ker pred leti več kot šest mesecev mojih kazalcev nisi videl, marveč kazati jih moral drugim, da so ti povedali mojo „žilo“ in stanje.

Najslabše se nama je godilo na „Žabjeku“, kamor sva šla zaradi Riesterjeve „pasje krote“, — naj jima bo dobro, reči hočem, „kroti“ ne, pač pa Riesterju, čeravno je on več kriv, nego pes. No, tam v tisti sobi sva bivala dva meseca, v kateri sta bila pred nama dva odlična prednika. Toda nič, prav nič nisva bila vesela tega zavetišča, kjer me ni mogel nihče ukrasti, čeravno je tam veliko tatov; obesil si me na žebelj in dobila sem veljavno stenskih ur. Vesela tega nisem bila, ker bila sem navajena gibanja, kakor ti; hudo, prav hudo pa mi je delo še to, da si vedno gledal na-mé in godrnjal, da ti grem prepočasno; saj jaz nisem imela v oblasti dneva; če bi bila prav v enem dnevu svoj glavni kazalec pognala, da bi se bil zavrtel po desetkrat na dan, meseci so meseci in čuvaje ključ že vé, kdaj nama ima odpreti. Razven tega kažem jaz le ure; dnij in mesecev ne, kakor nekatere mojih sester.

Pustiva to! Prišla sva srečno iz žabjih katakomb in potem živela neprestane v boji. Saj veš; da sem se večkrat tresla, ko si me tako milo gledal okoli te hiše, pa premagal si se in ostala sem pri tebi. Dobregra zdravja pa sem, je li? Samo enkrat si me dal k zdravniku, ko mi je počilo peró, drugače sem pa dobra in bi ti rada služila še dalje.

Oba umetnika sta s tem pokazala, da sta spretna v svojih strokah. Ko je bilo delo dokončano, odločila se je slovesnost na dan 25. avgusta. Razne zastave so vihrale iz visokih lin. Velečast. g. župnik so povabili prečast. g. dekana kamiškega, ki je blagoslovil novi altar. Navzočih je bilo več gospodov. Pridigo je prevzel čast. o. gvardijan Konstantin, ki je iskreno in jedrnato govoril. Domači gosp. župnik so darovali sv. mašo, pri kateri so domači pevci kaj izvrstno peli.

Konečno je bila zahvalna pesem. Čast in hvala bodi gosp. župniku za trud in skrb, da se je hiša božja že toliko olepšala, kakor tudi našemu rojaku in velikemu dobrotniku g. Leopoldu Tratniku, zlatarju v Ljubljani, ki je obilno daroval naši cerkvi.

Dnevne novice.

(Volilnega shoda), kateri je sklical državni in deželni poslanec g. dr. Tonkli dné 25. avgusta v Rifenberg, vdeležilo se je okoli 225 odličnih volilcev iz vseh stanov. Shodu predsednik je bil čast. gosp. Kramer, župnik iz Dornberga. Gosp. dr. vitez Tonkli je obširno poročal o svojem delovanju. Volilci so poročilo na mnogih mestih burno odobraval in gosp. poslancu izrekli zaupanje.

(Iz **Logatca**) dné 1. septembra. Včeraj zjutraj iz Ljubljane odišli vojaki dospeli so semkaj ob 2. uri popoldne. Ležiče je bilo zopet na travniku pod „Tičnico“. Danes, v nedeljo, zjutraj ob 6. uri odrinili so pod poveljništvom GM. pl. Schilchawskega dalje proti Planini. Iz Postojine pa jim je prišla nasproti ondi bivajoča brigada, da so imeli med potom vojaške vaje.

(O divaške jami) piše „Edinost“ nastopno: Ni dvojbe, da se tacih in še večjih naravnih krasot, kakoršne stopajo v postojinske jami pred oči začudenih gledalcev, nahaja še mnogo pod zemeljsko površino Krasa. Dokaz temu nam je divaška jama, koja je pred petimi leti našel Jan. Žiberna, ko je obdeloval na dnu neke kotline malo njivico. Sredi te njivice udrla se je najedenkrat zemlja in nastal je neznaten otvor. Pogumni Žiberna priskrbi si vrvi in prosi svoje sosede, naj ga spuste skozi ta otvor, da vidi, kam se mu udara njegova njivica. — Kako se je začudil, ko je najedenkrat bil prestavljen v podzemeljski hram, ob čegar stenah so čarobno lesketali solnčni žarki, ki so skozi otvor sredi njegove njivice menda prvokrat prodrli v te podzemeljske prostore. Ko je dal sosedom svojim znamenje, naj ga zopet potegnejo kvišku, pripoveduje jim, kaj je videl. Previdno so sedaj razširili otvor na dnu kotline, in ko so se tudi drugi prepričali o čarobnosti in velikosti podzemeljskih prostorov, sklenil je občinski zastop, da se ima jama na občinske troške vrediti tako, da bode pristopna obiskovalcem. Poskrbeli so torej za pripraven vhod in napravili so v jami stezice. — Dandanes more se v divaško vilenico priti ravno tako lahko ko v postojinsko. Vtis, kateri napravi ta jama na obiskovalca, je velik. Ne-

zanesljiva sem ti bila, da si mi lahko zaupal. Le ponoči imela sem mir, pozneje, se vé da, ko si se me navadil, tudi po dnevi, ker me iz gorke in varne hišice nisi vlačil čez potrebe, marveč le takrat, ko sam nisi vedel, pri čem da si gledé časa, in vselej sem ti pravo povedala.

Potem sva šla veliko in daleč po svetu; takrat si me večkrat naprej ali nazaj potiskal; bila sem nekako huda, ali pomislila sem, da imajo po drugih deželah druge šege in tudi hitreje ali kasnejše ure, in udala sem se. Tako sva preživela nekaj let tu in tam in se privadila tako, da si se vedno zanašal na-mé, če prav so ti cerkvene in druge ure po svetu večkrat glavo mešale in so ljudje rekli, da jaz nisem zanesljiva; ti si me hvalil, in ko sva prišla do kakega mesta ali do železnice, prepričal si se o moji natančnosti in zanesljivosti. Povračala sem ti tvojo skrbnost, ker nisi nikdar pozabil naviti niti mojega življenja.

V teh letih prebila sva marsikaj, včasih sem ti bila prehitra, včasih prepočasna; redko kdaj prav po volji. Naj ti povém vse, kar mi je na sreč. V veseli družbi, ali kadar si imel kako silno reč dogotoviti, tekla so ti moja kolesa prehitro, da si me vtikal z nevoljo nazaj, pogledavši moje tri kazalce. Pa tudi nekaj drugega je bilo, ne zameri. Večkrat sem te opominjala, da je čas obema, meni in tebi, iti k počitku, pa me nisi vselej ubogal. — Izvzete so — sévéda — tiste ponočne ure, ko ti vest in posel ali veselje niso dali iti k počitku, kar pa

Saj sem namenjena za svet, med ljudi, kaj bom počela tukaj? In še celó najemnik me je prinesel, ne ti sam!

Ali bodi ti odpuščeno, saj vé, zakaj si se ločil od svoje prijateljice, vedno ti zanesljive. Prišla je nesreča in — — zdaj sem tu.

Spominjam pa se še, ko sem imela tovarišico. Bila je v zlati hišici in pripeta z zlato verižico; daroval ti jo je prijatelj iz hvaležnosti, ker si ga rešil velike nesreče, — nesrečne ženitve namreč. Ta tovarišica zdela se mi je nevarna in zeló sem se bala, da bi mene ne postavil v kót ali me celó prodal kakor sužnjo. Pa ti si ostal zvest meni, prodal si ono, ker ni bila zanesljiva, kakor sploh lepe ženske niso zanesljive, je preveč prilizovalcev in tudi razni tatovi preveč preže nánje.

Tako sem ostala jaz na svojem mestu. Opešala nisem, to véš, čeravno sem tvoja že blizu trideset let; imam trdne kosti, trdnjše od kostij svojih pozneje rojenih sester, ki imajo že skonca v prsih jetiko in jim je vedno treba zdravnika.

Pa zdaj čutim, da mi že zastaja sapa; kmalu bom tiha, kakor so moje tovarišice. Le to glej in skrbi, da bom zopet kmalu pri tebi, če ne, bom še zdihnula, naj brezsrčnim tvojim dolžnikom bijejo zadnje ure, pa ne moje vrste, ampak cerkvene, in to na mrtvaške zvonove.

To je zadnji zdihljaj moj, zdaj zaspim.

številno kapnikov razne oblike in velikosti v vseh barvah leskeče se tu, tako da se človeku zdi, ko da bi bil prestavljen v jeden onih demantnih podzemeljskih gradov, o katerih govori narodna pravljica. Jama se sicer gleda velikosti ne more meriti s postojinsko; gleda krasote kapnikov pa jo celo v mnogem prekaša.

Divaške jame posamični deli so nastopni: 1. Predvorana: a) platna sušilo, b) angeljsko krilo. 2. Prehod pod zlomljenim stropom. 3. Plešišče s krstnim kamenom. 4. Galerija obrazov iz jutrovnih dežel. 5. Prirodni mostovni svod. 6. Samotarjeva molitvenica. 7. Vhod na „Šipkasotesko“. 8. Samsonov slop. 9. Stražniki „Šipkasoteske“. 10. Muzej kristalov. 11. Velika lopa. 12. Spomenska štula. 13. Kralj Matjaž s kottino pitne vode na sebi in propadom pod seboj. 14. Vstop v muzej umetnosti. 15. Muzej umetnosti: a) godba prirodnih orgelj, b) mala cipresa, c) katakombe, d) slonov rivec, e) krona in žezlo, f) velika cipresa, g) voščeni cvetlični šopek. 16. Dolina slapov. 17. Vhod na Kalvarijo. 18. Božji grob. 19. Velikanska šarica (Vase). 20. Požledena strmina. 21. Cerkev: a) presbiterij z leco in orgljami, b) altar Matere božje. 22. Velikanski cvetlični šopek. 23. Cvetični vrtec. 24. Zbirka koravd iz rudečega morja. 25. Vhod k razgledu v veliko dvorano. 26. Zlomljena igla egiptovske Kleopatre. 27. Zviti hod v veliko dvorano. 28. Lepovid v veliko dvorano. 29. Trije prazniki zvitega hoda. 30. Samotarnica papeža Pija VI. 31. Velika dvorana: a) vhod v briljantne lože, b) izhod iz briljantnih lož, c) vhod v zakladnico, e) snežni plaz, e) vhod na kronovalni holmec, f) izhod iz zakladnice, g) vhod v lepotično sobano, h) kronovalni holmec. 32. Dični paviljon: a) spomenski stolp, b) nebeške orglje. 32. Nebesa s čudovitimi podkapniki, podobnimi cveticam „velikonočni zvonček“.

(Državna darila) za kobile in žrebice bodo letos delili v grofiji Gorici in Gradiški in mejni grofiji Istri v srebrnih goldinarjih, srebrnih svetinjah in priznalnih diplomah: a) za kobile z žrebeti, b) za mlade, dve- do petletne kobile, c) za jedno- in dvoletne žrebice, in sicer dne 23. septembra ob 10. uri dopoldne v Pazinu, dne 25. septembra v Tolminu in dne 26. septembra v Gradiški.

(Kmetijski tečaj za učitelje ljudskih šol) bo letos na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole v Gorici. Obiskovali ga bodo tudi slovenski in hrvaški učitelji iz Istre. Začne se dne 15. sept. in bode trajal do dne 2. oktobra. Vdelež se tečaja učitelji, ki so dostali izpit učit. sposobnosti in imajo že šolske vrte. Deželni odbor podeljuje vdeležnikom po 25 gld. podpore.

(Novo cesto čez Gorjance) so odprli dne 29. m. m. javnemu prometu. „D. N.“ poročajo, da je delo prav dobro izvršeno.

(„Zdravilo proti kačjemu strupu“.) Pod tem naslovom smo v predzadnji številki omenili neke rastline, katero narod v Istri imenuje „kačji otrov“ in je nekda dobro zdravilo proti kačjemu strupu. To vest smo priobčili po „Naši Slogi“ št. 35. Danes pa smo od prijatelja iz Metlike dobili naslednje vrstice: „Ko bi to zdravilo obveljalo, iznajdba ne gre gospodu v Prezidu, kajti čast. g. M. Molek je že leta 1885 v 210. številki „Slovenca“ dne 16. septembra v dopisu „Iz Šmartina pri Litiji“ obširno opisal dotično rastlino, kateri narod ne vé pravega imena. Velečast. g. S. Robič je na prošnjo naznanil, da je rastlina „Agrimonia eupatoria“ (gemeiner Odermennig), ki raste skoro po vsem Kranjskem. Suhokranjčanje to „rožo zoper kača“ dajejo tudi živini, katero je kača pičila.“

(Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo) je prijavilo trgovski in obrtniški zbornici po visokem c. kr. ministerstvu vnanjih stvari potrjena pravila avstro-ogerske trgovske in obrtniške zbornice v Solunu. Zbornica je osnovana na podstavi združbe avstrijskih in ogerskih trgovcev in obrtnikov v namen, da se posvetuje in zastopa njih težnje in potrebe z ozirom na pospeševanje in razvijanje skupnih trgovinskih koristi in da jih zastopa ter da v obče deluje v prosepah trgovine in prometa avstro-ogerske države iz svojega nagiba ali na vprašanje domačih oblastev. Zbornica občuje neposredno s trgovci in obrtniki avstro-ogerske države.

(Berolinsko novinarstvo.) Večina berolinskih časopisov je v židovskih rokah. Takó na pr. ima „Berliner Tagblatt“ v rokah žid Rudolf Morre in v vredništvu so skoro sami židi: „Berliner Zeitung“ je last žida Ullsteina, istotako berolinska „Abend-

post.“ Borzni list „Börsencourier“ založil je žid in je zdaj last židovske delniške družbe. Vrednik lista „Börsen-Zeitung“ je žid Konewka; „Vossische Ztg.“ ima celo vrsto židov za sotrudnike; lastnik borznega lista „Neue Börsenzeitung“ je žid Treuherz; „Das kleine Journal“ je v rokah žida Spitzza; zalagatelj „Nationalzeitung“-e je žid dr. Salomon in bankir Bleichröder; ta bankir ima večino delnic časopisa „Norddeutsche allg. Zeitung“; večina delnic „Volkszeitung“-e je v rokah Cohnovih pl. Neuendorfa; „Morgenzeitung“ in „Montagsblatt“ ima žid Rudolf Mosse, istotako „Reichsblatt“; glavni vrednik časopisa „Berliner Presse“ je žid Stein; socijalno-demokratski list „Volksblatt“ je v rokah žida Singra, in tako je še mnogo, mnogo berolinskih novin v židovskih rokah. Da židi svojega vpliva v teh razširjenih listih ne uporabljajo v svojo škodo, umeje se samo po sebi, in kar je pri tem zlasti žalostno, je to, da te židovske liste čitajo katoličani, da mnogi takozvani „katoliški“ listi za čisto židovskimi ne zastajajo, zlasti „svobodomiselna“ glasila.

(Nova živinska bolezen) se je pokazala v Dajili, Umagi in Novem mestu v Istri. Govedi se oči unamejo in goved polagoma oslepi. Bolezen je nalezljiva in se hitro širi; prekoračila je že Mirno in se prikazala tudi v vsem poreškem okraju.

(Železnico) nameravajo graditi iz Trsta v Poreč. Načrt je že na ogled pri tržaškem mestnem magistratu.

(Ponesrečil) je kmetijski mladenič Komatič, ki je na polji pri Krškem našel projektil in se igral z njim. Projektil se je razpočil in mladeniča tako ranil, da je kmalu na to umrl.

(Popravek.) V zadnji številki se je po pomoti vrinila napaka, kot da bi navedena slovenska društva pristopila kot ustanovni členi „češko-slovenskemu društvu“ v Pragi; nasprotno je istina.

Telegrami.

Dunaj, 1. septembra. Fem. grof Huyn je danes umrl.

Dunaj, 2. septembra. Cesar je zjutraj došel. Dopoldne je hrvatskega ministra Josipovića zaprisegel ter ga potem v avdijenci sprejel.

Sofija, 1. septembra. Havasovo izvestje: Odgovarjaje na bolgarsko noto o vojaških pripravah Srbije je Turčija v Sofijo brzojavila, da je Bolgarija integrovan del Turčije; kdor napade njo, napade tudi Turčijo. Bolgariji se tedaj ni treba bati, poleg tega je pa Srbija gmotno preslaba, da bi napadla Bolgarijo.

Potsdam, 2. septembra. Cesar je zjutraj k vojaškim vajam v Jesnice odpotoval.

Kajiro, 1. septembra. Šoaški kralj Menelik se bo dal koncem septembra za abesinskega kralja kronati. Mazilil ga bo škof Matthers.

Umrli so:

31. avgusta. Jera Masek, učiteljeva vdova, 91 let, Dolge ulice 7, marasmus.

Tuji.

31. avgusta.

Pri **Matiju**: Kaufman in Bone iz Gorice. — Mihelič iz Celja. — Pokorný, blagajnik iz Budimpešte. — Sinepidel, Reichhold in Langhuth z Dunaja. — Rath, tovarničar soprogo, iz Berolina.

Pri **Slonu**: Löwinger, trgovec, iz Velike Kaniže. — Stač, trgovec, iz Zagreba.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
31	7. u. zjut.	738.3	13.6	sl. svzh.	megla	0.60
	2. u. pop.	737.5	24.1	"	jasno	
	9. u. zveč.	738.8	18.3	sl. szap.	del. jasno	
1	7. u. zjut.	739.4	17.2	brezv.	jasno	3.80
	2. u. pop.	737.9	25.6	sl. jzap.	"	
	9. u. zveč.	738.2	20.6	"	oblačno	

Srednja temperatura obeh dni 18.7° in 21.1° za 1.4° in 4.1° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

1. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 50 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% " "	84 " 30 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 90 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 55 "
Akcije avstr.-ogerske banke	906 " "
Kreditne akcije	303 " 90 "
London	119 " 35 "
Srebro	" " "
Francoski napoleonid.	9 " 47 "
Cesarski cekini	5 " 63 "
Nemške marke	58 " 20 "

Prodá se iz proste roke v neposredni bližini Bleda

večje posestvo.

Natančneje poizvé se v odvetniški pisarni dr. Moscheta v Ljubljani. (3—2)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (14)

Cenike na zahtevanje.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

50% prihranitev goriva (jamčeno).

Izključno c. kr. privilegovane

lončene peči

z združeno zračno kurjavo

patent Lerch & Seidl,

elegantne in po ceni, kakor vse vrste peči s slepicami, od najpreprostejših do najelegantnejših, priporočá najstarša in največja

tovarna za peči in lončene izdelke na Kranjskem

August Drelse

v Ljubljani. (41—27)

Pri razstavah mnogokrat odlikovan.

Pri razstavah mnogokrat odlikovan.